

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 200.283 van 29 januari 2010
in de zaak A. 195.360/X-14.511.**

In zake: Gerda VERCAMMEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe De Smet
kantoor houdend te Brussel
Winston Churchill laan 251, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van Vlaams Brabant,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel Van Dievoet
kantoor houdend te Brussel
Boomstraat 14

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 januari 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 5 mei 2009 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Vlaams Brabant houdende het voorwaardelijk verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan de heer en mevrouw Peeters-De Geest voor het slopen van een woning en het bouwen van een appartementsgebouw aan de Tervuursesteenweg 169 te Perk-Steenokkerzeel, op een perceel kadastraal bekend onder sectie B, nr. 217 k.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2010, om 17.00.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe De Smet, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Michel Van Dievoet, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de vordering

3. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de Raad slechts tot een schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid besluiten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

4. De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid verstoort het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en brengt de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang. Daarom moet de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door verzoeker op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond. Een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet alleszins aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden.

5. De verzoekster stelt dat zij op 8 december 2009 in het bezit werd gesteld van het bestreden vergunningsbesluit en dat Eduard Peeters, de aanvrager van het bestreden vergunningsbesluit, haar op 28 december 2009 “in kennis heeft

gesteld van het feit dat zijn aannemer de werken zal opstarten bij de aanvang van het nieuwe jaar (2010)”. Niettegenstaande het voormelde, heeft de verzoekster haar vordering pas ingesteld op 28 januari 2010, dit is 51 dagen na de kennisneming van het bestreden vergunningsbesluit en één maand na de aankondiging dat de werken bij de aanvang van 2010 zouden worden aangevat. Hieruit blijkt dat de verzoekster bij het instellen van haar vordering niet met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden. Noch het betoog van de verzoekster dat zij na ontvangst van het bestreden vergunningsbesluit “nog een raadsman (moest) zoeken, het dossier (moest) voorbereiden en overmaken en (dat) bovendien de eindejaarsfeesten eraan (kwamen)”, noch het betoog van haar raadsman ter terechtzitting “dat hij niet in de procesvoering voor de Raad van State gespecialiseerd is”, doen anders besluiten.

6. Uit wat voorafgaat, wordt geconcludeerd dat de eerste van de drie cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet vervuld is. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 januari 2010, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts.

Stephan De Taeye.